

مطالعه شاخص‌های هواشناسی ایران در شرایط تغییر اقلیم

علیرضا کوچکی، مهدی نصیری، غلامعلی کمالی^۱

چکیده

افزایش دمای جهان اثرات عمیقی را بر پدیده های اقلیمی و در راس آنها میزان والگوهای بارندگی در سراسر جهان خواهد داشت. از این‌رو هدف از این تحقیق پیش‌بینی پارامترهای هواشناسی کشور در شرایط تغییر اقلیم و مقایسه این پارامترها با شرایط فعلی است. به این منظور مدل گردش عمومی UKMO برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی بکار گرفته شد. با اجرای مدل گردش عمومی مقادیر ماهانه درجه حرارت حداقل، حداکثر و نزولات ماهانه برای ایستگاههای مختلف محاسبه (که پوشش کاملی از نقاط مختلف اقلیمی ایران را فراهم ساخته و معرف وضعیت عمومی کشور باشند) و اثرات تغییر اقلیم براساس سناریوی تعریف شده در مدل براین پارامترهای اقلیمی تعیین گردید. نتایج حاصل از این تحقیق نشان میدهد که متوسط افزایش دمای فصل بهار برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ در کل ایستگاههای مطالعه شده به ترتیب $\frac{3}{9}$ و $\frac{3}{1}$ درجه، برای ماههای فصل تابستان به ترتیب $\frac{4}{7}$ و $\frac{3}{8}$ برای فصل پائیز $\frac{2}{3}$ و $\frac{3}{0}$ و برای فصل زمستان $\frac{2}{0}$ و $\frac{2}{4}$ درجه سانتی گراد می باشد. علاوه بر این میزان افزایش دما از شمال به جنوب و از غرب به شرق تشدید خواهد شد. براساس نتایج بدست آمده شدت کاهش بارندگی در مناطق خشک و نیمه خشک کشور بازتر از مناطق مرطوب بوده و کاهش بارندگی در پائیز و زمستان بیشتر از بهار و تابستان خواهد بود. براساس پیش‌بینی های بدست آمده متوسط کاهش بارندگی پاییزه برای تمام ایستگاههای تحت بررسی در سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی به ترتیب ۸ و ۱۱ درصد، و برای ماههای فصل تابستان تقریباً ناچیز می باشد. همچنین الگوی مکانی تغییرات بارش در سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی تا حد زیادی مشابه الگوی تغییرات درجه حرارت می باشد. از طرف دیگر شرایط اقلیمی پیش‌بینی شده بوسیله مدل گردش عمومی نشاندهنده طولانی تر شدن فصل خشکی در سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ در تمامی ایستگاههای تحت بررسی می باشد. بطوريکه ميانگين طول دوره خشک در سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ ميلادي به ترتيب به ۲۱۴ و ۲۲۳ روز افزایش خواهد يافت.

واژه‌های کلیدی: تغییر اقلیم، درجه حرارت، بارندگی، طول فصل خشک.

پدیدیده های ال نینو^۱، لانيا^۲ و نائو^۳ علل اصلی بروز

تغییرات کوتاه مدت اقلیمی در سطح جهان محسوب می شوند. در حالیکه، تغییرات درازمدت اقلیمی جهان (در مقیاس زمانی ۱۰ تا ۱۰۰ سال) تحت تأثیر دو عامل اصلی یعنی تغییر انرژی ورودی از خورشید و گرمایش جهانی ناشی از تشدید اثرات گلخانه ای قرار دارد.

بسیاری از محققین بر این اعتقاد هستند که میزان انرژی

آب و هوا یا به عبارت دیگر شرایط جوی حاکم در یک زمان و یک منطقه معین مهمترین عنصر محیطی موثر بر حیات در کره زمین می باشد (۱ و ۴). اقلیم یک منطقه ثابت نبوده و تحت تأثیر دو گروه از عوامل تغییر می کند: (۱) عواملی که باعث تغییرات سالانه اقلیمی می شوند و (۲) عواملی که روندهای تغییر درازمدت را بوجود می آورند.

۱- اعضای هیأت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، و عضو هیأت علمی سازمان هواشناسی کشور.

بینی کرده اند (۸) در حالیکه آخرین گزارش هیئت بین دول تغییر اقلیم (IPCC) میانگین افزایش دما برای سال ۲۰۶۰ را در حدود $1/5$ درجه سانتی گراد برآورد کرده است (۱۲). چنانچه غلظت گازهای گلخانه‌ای با سرعت فعلی (۷) درصد در سال) افزایش یابد تقریب اغلب مدل‌های موجود برای افزایش میانگین دمای کره زمین تا سال ۲۱۰۰ میلادی حدود ۲ درجه سانتی گراد است (۱۳). با وجود عدم قطعیت در این پیش‌بینی‌ها باید به خاطر داشت که چنانچه درجه حرارت فعلی ۱ درجه سانتی گراد افزایش یابد کرده زمین به گرم‌ترین دمای خود در طی ۱۰ هزار سال گذشته خواهد رسید (۲۲).

بسیاری از محققین (۵، ۹ و ۱۱) تأکید کرده اند که چون مناطق واقع در عرض‌های میانی (۱۵ تا ۴۰ درجه شمالی) بر اساس پیش‌بینی‌های اقلیمی آینده با افزایش چشمگیر درجه حرارت و کاهش قابل ملاحظه نزولات مواجه می‌باشند، شاخص‌های خشکی مناسب‌ترین معیار جهت ارزیابی اثرات منطقه‌ای تغییر اقلیم در این نواحی خواهد بود. بر اساس شواهد موجود گسترش شدت و وسعت خشکسالی در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری از ویژگی‌های اقلیم آینده می‌باشد (۳). اینکه آیا بروز خشکسالی‌های دو دهه گذشته اغلب مناطق جهان که از نظر وسعت و دوام کم سابقه بوده و در ایران نیز شاهد بروز آن بوده‌ایم مربوط به روندهای طبیعی اقلیمی بوده، ناشی از پدیده‌هایی نظیر انسو می‌باشد و یا اینکه علائمی از روند تغییرات اقلیمی است مورد اختلاف محققین بوده و توافق عمومی در مورد آن وجود ندارد (۷ و ۱۷).

در حال حاضر مدل‌های گردش عمومی^۱ علیرغم برخی کاستی‌های موجود در آنها، مطمئن‌ترین ابزار جهت پیش‌بینی وضعیت آینده اقلیمی جهان می‌باشند. اساس کار کلیه مدل‌های گردش عمومی بر گرمایش جهانی و اثر افزایش غلظت گازهای گلخانه‌ای استوار است و پی‌آمدگاهی بعدی

که از خورشید به زمین می‌رسد از سالی به سال دیگر و از قرن به قرن تقریباً ثابت بوده و میزان آن در بالای آتمسفر به طور متوسط ۱۳۶۸ وات بر متر مربع در روز است. با این حال فیزیک دانان شواهدی را ارائه داده اند که مقدار این انرژی به طور ملایم در حال افزایش بوده و افزایش تشعشع ورودی به زمین ممکن است بر افزایش دما موثر باشد (۲۲). براساس محاسبات انجام شده (۱۰) سهم تغییر انرژی خورشید در گرمایش قرن گذشته کرده زمین تنها $0/07$ درجه سانتی گراد بوده است که فقط $1/18\%$ از $0/4$ درجه سانتی گراد افزایش دمای جهان از سال ۱۹۷۰ تا حال حاضر را توجیه می‌کند. بنابراین به نظر می‌رسد که سهم این عامل در مقایسه با نقش اثرات گلخانه‌ای در تغییرات اقلیمی جهان بسیار اندک است.

گازهای موجود در آتمسفر زمین که عمدتاً شامل گاز کربنیک (CO_2)، متان (CH_4) و اکسید نیتروژن (N_2O) می‌باشند و به گازهای گلخانه‌ای موسوم هستند، بخشی از گرمای حاصل از پرتوهای مادون قرمز را نگهداری کرده و مانع خروج آنها از آتمسفر می‌شوند. در فاصله سالهای ۱۸۵۰ تا ۲۰۰۰ میلادی غلظت گاز کربنیک به میزان ۳۰ درصد، غلظت متان، ۱۲۵ درصد و غلظت اکسید نیتروژن ۱۵ درصد افزایش یافته است. افزایش این گازها در اتمسفر باعث شده تا در سال ۲۰۰۰ میلادی روزانه انرژی حرارتی در حدود $2/1$ وات در مترمربع بیشتر از حالت طبیعی آتمسفر در آن نگهداری شود که سهم گاز کربنیک، متان و اکسید نیتروژن در محبوب‌شدن این انرژی حرارتی به ترتیب ۲۳، ۷۰ و ۷ درصد می‌باشد (۲۳).

از آنجا که تغییر اقلیم آینده به شدت گرمایش جهانی بستگی دارد، پیش‌بینی درجه حرارت آینده زمین از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. سناریوهای مختلف مدل‌های گردش عمومی، افزایش درجه حرارت کرده زمین برای سال ۲۰۶۰ میلادی را بین $2/5$ تا $5/2$ درجه سانتی گراد پیش

گردید. این مدل برای پیش‌بینی پارامترهای جوی در شرایط تغییر اقلیم برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی (مطابق با سالهای ۱۴۰۴ و ۱۴۲۹ شمسی) اجرا شد. روش شبکه بندی جهت اجرای مدل‌های گردش عمومی در ایران قبلًاً توسط نصیری و کوچکی (۲) توصیف شده است.

با اجرای مدل گردش عمومی UKMO مقادیر ماهانه درجه حرارت حداقل، حداکثر و نزولات ماهانه برای ایستگاه‌های مختلف محاسبه و اثرات تغییر اقلیم براساس سناریوی تعریف شده در مدل براین پارامترهای اقلیمی تعیین گردید.

در ادامه طول دوره خشکی در ایستگاه‌های تحت مطالعه تعیین شد. طول دوره خشکی بنا به تعریف عبارتست از دوره ای است که در آن میزان نزولات کمتر از مقدار تلفات آب بصورت تبخیر و تعرق باشد (۱). از این‌رو در این تحقیق طول دوره خشکی براساس آمار طولانی مدت بارش و تبخیر و تعرق برای ایستگاه‌های مختلف تعیین شد. در شرایط تغییر اقلیم درجه حرارت و بارندگی در ایستگاه‌های مختلف تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. براین اساس به نظر می‌رسد که افزایش طول دوره خشکی ناشی از تأثیر توام کاهش میزان نزولات و افزایش درجه حرارت باشد. جهت بررسی تأثیر این دو متغیر بر تغییرات طول فصل خشک، از تکنیک آنالیز سطح عکس العمل^۱ استفاده شد. به این منظور داده‌های مربوط به تغییرات درجه حرارت و بارندگی در دو دوره پیش‌بینی یعنی سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی به‌طور توأم در مقابل طول دوره خشکی مورد مطالعه قرار گرفت و سطح عکس العمل در مورد ایستگاه‌های تحت بررسی مشخص شد.

نتایج و بحث

تأثیر تغییر اقلیم بر شاخص‌های هواشناسی با اجرای مدل‌های گردش عمومی برای سالهای ۲۰۲۵ و

اقلیمی همگی براساس افزایش دمای سطح زمین پیش‌بینی می‌شوند (۸، ۱۵ و ۲۱). مدل‌های گردش عمومی با شبیه‌سازی تأثیر افزایش درجه حرارت بر چرخه خشکی-آقیانوس-آتمسفری قادرند شدت و وسعت بروز تغییرات اقلیمی آینده را برای مناطق مختلف جهان پیش‌بینی کنند.

با توجه به اینکه افزایش دمای جهان اثرات عمیقی را بر پدیده‌های اقلیمی و در رأس آنها میزان و الگوهای بارندگی در سراسر جهان خواهد داشت هدف از این تحقیق پیش‌بینی پارامترهای هواشناسی کشور در شرایط تغییر اقلیم، مقایسه این پارامترها با شرایط فعلی و نهایتاً ارائه داده‌های لازم برای انجام مطالعات مربوط به تغییر اقلیم است.

مواد و روش‌ها

داده‌های مورد نیاز جهت این تحقیق از سازمان هواشناسی کشور و مرکز ملی اقلیم شناسی تهیه شد. این داده‌ها شامل آمار درازمدت (حداقل ۳۰ ساله) در فاصله سالهای ۱۳۷۷-۱۳۴۸ و طولانی تر شامل حداقل، حداکثر و میانگین دمای ماهانه، نزولات ماهانه، میزان تبخیر و تعرق بالقوه ماهانه و سالانه می‌باشند. در این مطالعه داده‌های مربوط به ایستگاه‌های تبریز، تهران، اصفهان، مشهد، شیراز، بندرانزلی، بندرعباس، زاهدان، کرمان، ارومیه، بابلسر، قزوین، گرگان، سبزوار، سقز، شاهرود، زنجان، رشت، رامسر، خوی، اراک، همدان، کاشان، کرمان، کرمانشاه، خرم‌آباد، سمنان، سندج، تربت حیدریه، آبادان، اهواز، بم، بیرجند، بوشهر، شهرکرد، یزد و زابل مورد استفاده قرار گرفت. ایستگاه‌ها به نحوی انتخاب شده‌اند که پوشش کاملی از نقاط مختلف اقلیمی ایران را فراهم ساخته و معرف وضعيت عمومی کشور باشند.

جهت بررسی تأثیرات تغییرات اقلیمی بر شاخصهای هواشناسی کشور، از مدل گردش عمومی UKMO استفاده

برای تمام ایستگاهها یکسان نمی باشد. نتایج نشان می دهد که میزان افزایش دما در سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ در ماههای بهار و تابستان بیشتر از پاییز و زمستان است. به طوری که متوسط افزایش دمای فصل بهار برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ در کل ایستگاه‌های مطالعه شده به ترتیب $3/1$ و $3/9$ ، برای ماههای فصل تابستان به ترتیب $3/8$ و $4/7$ برای فصل پاییز $2/3$ و $3/0$ برای فصل زمستان $2/0$ و $2/4$ درجه سانتی گراد می باشد. بعلاوه این افزایش دما دارای نوعی الگوی مکانی نیز می باشد بدین صورت که میزان افزایش دما از شمال به جنوب بیشتر بوده و مناطق جنوبی کشور گرمایش بیشتری

۲۰۵۰ میلادی (به ترتیب مطابق با سالهای ۱۴۰۴ و ۱۴۲۹) شمسی) مقادیر ماهانه این دو متغیر برای ایستگاه‌های مختلف کشور برآورد گردید و میزان تغییرات پیش بینی شده با شرایط فعلی مقایسه شد. اختلافات بین مقادیر پیش بینی شده و میانگین درازمدت درجه حرارت و بارندگی ماهانه در جداول ۱ و ۲ ارائه شده است.

پیش بینی مدل‌های گرددش عمومی افزایش میانگین ماهانه درجه حرارت را برای تمامی ایستگاه‌های کشور نشان می دهد و بر این اساس در طی ۲۵ و ۵۰ سال آینده شاهد گرمایش عمومی کشور خواهیم بود. البته میزان افزایش دما

جدول ۱: میزان تغییرات در میانگین درجه حرارت ماهانه (درجه سانتی گراد) براساس پیش بینی مدل گردش عمومی برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی
نسبت به میانگین درازمدت مناطق مختلف کشور (ماهی لادی است)

۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	ماه سال ایستگاه
۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰
۲/۷	۳/۰	۳/۰	۲/۵	۳/۹	۲/۷	۳/۵	۳/۰	۳/۶	۳/۰	۳/۸	۳/۱	۳/۴
۲/۴	۱/۹	۲/۳	۱/۹	۲/۴	۱/۹	۲/۷	۲/۲	۴/۰	۳/۴	۲/۶	۳/۰	۳/۶
۲/۰	۱/۵	۲/۰	۱/۵	۲/۳	۱/۷	۲/۶	۱/۹	۳/۸	۲/۰	۲/۸	۲/۷	۱/۶
۲/۲	۱/۶	۲/۴	۱/۸	۲/۵	۱/۸	۲/۵	۱/۸	۳/۰	۲/۹	۲/۰	۲/۴	۱/۱
۲/۷	۲/۲	۳/۰	۲/۵	۲/۲	۲/۶	۳/۵	۲/۹	۳/۵	۳/۰	۳/۲	۳/۶	۱/۹
۲/۲	۱/۶	۲/۵	۱/۷	۲/۹	۲/۹	۲/۷	۲/۰	۲/۶	۲/۶	۲/۱	۲/۷	۱/۸
۲/۷	۱/۹	۲/۶	۱/۸	۲/۶	۱/۸	۲/۱	۲/۰	۲/۱	۲/۶	۱/۹	۲/۴	۱/۸
۲/۱	۱/۴	۲/۳	۱/۸	۲/۵	۲/۰	۲/۹	۲/۲	۲/۷	۲/۰	۲/۳	۲/۰	۱/۵
۲/۶	۲/۰	۲/۹	۲/۴	۲/۳	۲/۸	۳/۷	۲/۰	۲/۵	۲/۰	۲/۵	۲/۰	۱/۵
۲/۸	۳/۰	۲/۹	۲/۳	۲/۳	۲/۷	۳/۰	۲/۰	۳/۵	۲/۰	۳/۰	۲/۰	۱/۷
۲/۴	۱/۷	۲/۶	۱/۹	۲/۹	۲/۹	۲/۷	۲/۰	۲/۴	۱/۸	۲/۲	۱/۶	۱/۲
۲/۷	۱/۹	۲/۶	۱/۸	۲/۶	۱/۸	۲/۱	۲/۲	۳/۱	۲/۲	۲/۹	۱/۹	۲/۵
۲/۱	۱/۴	۲/۳	۱/۸	۲/۵	۲/۰	۲/۹	۲/۲	۲/۷	۲/۰	۲/۳	۱/۰	۱/۶
۲/۶	۲/۰	۲/۹	۲/۴	۲/۳	۲/۸	۳/۷	۲/۰	۳/۵	۲/۰	۳/۰	۲/۰	۱/۸
۲/۸	۳/۰	۲/۹	۲/۳	۲/۳	۲/۷	۳/۵	۲/۰	۳/۶	۲/۰	۳/۱	۲/۰	۱/۵
۲/۴	۱/۷	۲/۶	۱/۹	۲/۹	۱/۳	۲/۰	۲/۳	۲/۴	۲/۰	۲/۹	۲/۲	۱/۷
۲/۲	۱/۵	۲/۵	۱/۷	۲/۵	۱/۷	۲/۰	۲/۱	۲/۶	۲/۰	۲/۵	۱/۷	۱/۷
۲/۳	۱/۵	۲/۴	۱/۷	۲/۸	۲/۰	۲/۰	۲/۲	۲/۴	۲/۰	۲/۵	۱/۷	۱/۵
۲/۳	۱/۵	۲/۴	۱/۸	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۲/۲	۲/۴	۲/۰	۲/۵	۱/۷	۱/۵
۲/۰	۱/۵	۲/۳	۱/۸	۲/۵	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۲/۴	۲/۰	۲/۴	۱/۷	۱/۷
۱/۹	۱/۳	۲/۱	۱/۵	۲/۴	۱/۸	۲/۵	۱/۵	۲/۰	۲/۰	۲/۱	۱/۶	۱/۱
۲/۱	۱/۵	۲/۵	۱/۹	۲/۷	۲/۱	۲/۸	۲/۱	۲/۶	۲/۰	۲/۱	۱/۷	۱/۷
۲/۱	۱/۵	۲/۵	۱/۷	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۳	۱/۵	۲/۴	۱/۷	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۰	۱/۵	۲/۳	۱/۸	۲/۵	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۱/۹	۱/۳	۲/۱	۱/۵	۲/۴	۱/۸	۲/۵	۱/۵	۲/۰	۲/۰	۲/۱	۱/۷	۱/۷
۲/۱	۱/۵	۲/۳	۱/۸	۲/۵	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۳	۱/۵	۲/۴	۱/۷	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۰	۱/۵	۲/۳	۱/۸	۲/۵	۲/۰	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۱/۷	۱/۵	۲/۳	۱/۶	۲/۵	۱/۶	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۲	۱/۴	۲/۱	۱/۶	۲/۵	۱/۸	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۱/۷	۱/۴	۲/۱	۱/۶	۲/۶	۱/۷	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۱	۱/۴	۲/۱	۱/۷	۲/۷	۱/۷	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۴	۱/۶	۲/۳	۱/۷	۲/۷	۱/۷	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۲/۰	۱/۶	۲/۲	۱/۷	۲/۵	۱/۶	۲/۰	۲/۰	۲/۶	۲/۰	۲/۰	۱/۷	۱/۷
۱/۸	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۵	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۲/۰	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۱/۰
۱/۷	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۲/۰	۱/۵	۱/۵	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۱/۸	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۲/۰	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۱/۷	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۲/۰	۱/۵	۱/۵	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۵	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۱/۹	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹
۲/۰	۱/۶	۱/۶	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۲/۰	۱/۶	۲/۰	۱/۷	۱/۶	۱/۶	۰/۹

جدول ۲: میزان تغییر در میانگین بارندگی ماهانه (درصد) بر اساس پیش‌بینی مدل گردش عمومی برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی نسبت به میانگین درازمدت مناطق مختلف کشور (ماهها میلادی است)

۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	ماه سال ایستگاه
۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	۲۰۵۰	۲۰۲۵	آبادان
-۱۵	-۸	-۱۱	-۶	-۱۴	-۶	-	-	-	-	-۴۱	-۸	-۱۵
-۱۰	-۵	-۱۰	-۷	-۱۰	-۵	-	-	-	-	-۱۴	-۸	-۱۳
-۸	-۴	-۹	-۴	-۷	-۳	-	-	-	-	-۱۳	-۶	-۱۱
-۱۱	-۵	-۱۲	-۷	-۹	-۵	-	-	-	-	-۱۵	-۶	-۱۵
-۷	-۴	-۷	-۴	-۵	-۳	-	-	-	-	-۱۱	-۸	-۹
-۱۱	-۹	-۹	-۵	-۸	-۶	-	-	-	-	-۱۴	-۶	-۱۶
-۱۳	-۸	-۱۴	-۸	-۱۲	-۷	-	-	-	-	-۷۱	-۴۱	-۱۴
-۱۱	-۹	-۹	-۵	-۸	-۶	-	-	-	-	-۱۶	-۱۳	-۹
-۱۳	-۸	-۱۴	-۸	-۱۲	-۷	-	-	-	-	-۱۳	-۹	-۱۲
-۱۱	-۹	-۹	-۵	-۸	-۶	-	-	-	-	-۲۱	-۴۱	-۱۹
-۱۱	-۸	-۱۰	-۸	-۱۰	-۶	-	-	-	-	-۱۰	-۱۰	-۱۵
-۱۱	-۸	-۱۰	-۸	-۱۰	-۶	-	-	-	-	-۱۰	-۹	-۱۳
-۱۴	-۹	-۱۲	-۸	-۱۱	-۷	-	-	-	-	-۱۰	-۹	-۱۴
-۱۲	-۸	-۱۱	-۸	-۹	-۶	-	-	-	-	-۱۶	-۹	-۱۶
-۱۱	-۶	-۱۴	-۸	-۱۳	-۷	-	-	-	-	-۱۷	-۱۲	-۱۴
-۱۳	-۸	-۱۶	-۱۰	-۱۴	-۹	-	-	-	-	-۱۹	-۱۴	-۱۷
-۱۲	-۵	-۱۳	-۷	-۲۱	-۶	-	-	-	-	-۱۳	-۱۱	-۱۱
-۹	-۴	-۱۰	-۴	-۹	-۳	-	-	-	-	-۱۶	-۶	-۲۱
-۱۱	-۹	-۹	-۵	-۹	-۷	-	-	-	-	-۲۱	-۱۴	-۱۸
-۱۱	-۹	-۹	-۵	-۱۰	-۷	-	-	-	-	-۱۹	-۴۱	-۱۴
-۱۱	-۹	-۹	-۶	-۱۰	-۷	-	-	-	-	-۱۰	-۹	-۱۴
-۱۴	-۹	-۱۰	-۸	-۱۱	-۸	-	-	-	-	-۱۰	-۹	-۱۵
-۱۳	-۸	-۱۶	-۸	-۱۲	-۸	-	-	-	-	-۱۰	-۱۰	-۱۵
-۱۲	-۸	-۱۱	-۸	-۹	-۶	-	-	-	-	-۱۴	-۹	-۱۶
-۱۴	-۸	-۱۰	-۸	-۱۲	-۷	-	-	-	-	-۱۰	-۱۰	-۱۸
-۹	-۵	-۱۲	-۶	-۱۲	-۷	-	-	-	-	-۱۰	-۹	-۱۴
-۱۱	-۸	-۱۰	-۸	-۱۱	-۷	-	-	-	-	-۶۱	-۱۰	-۱۴
-۹	-۵	-۱۰	-۶	-۱۰	-۷	-	-	-	-	-۱۴	-۸	-۱۲
-۱۱	-۸	-۱۳	-۸	-۱۲	-۷	-	-	-	-	-۲۱	-۹	-۱۴
-۱۰	-۵	-۱۲	-۵	-۱۰	-۶	-	-	-	-	-۱۶	-۱۱	-۱۱
-۱۱	-۶	-۱۲	-۸	-۱۴	-۶	-	-	-	-	-۱۸	-۱۲	-۱۴
-۱۲	-۷	-۱۱	-۷	-۱۰	-۶	-	-	-	-	-۱۵	-۹	-۱۵
-۸	-۵	-۹	-۷	-۹	-۵	-	-	-	-	-۱۷	-۱۰	-۱۶
-۱۳	-۸	-۱۴	-۸	-۱۲	-۷	-	-	-	-	-۱۰	-۱۰	-۱۶
-۱۲	-۸	-۱۴	-۹	-۱۱	-۷	-	-	-	-	-۱۴	-۱۰	-۱۵
-۱۲	-۹	-۱۱	-۶	-۱۰	-۶	-	-	-	-	-۲۱	-۱۲	-۱۴
-۱۴	-۶	-۱۶	-۱۰	-۱۵	-۸	-	-	-	-	-۱۰	-۱۰	-۱۲
-۱۱	-۶	-۱۰	-۵	-۱۱	-۶	-	-	-	-	-۱۸	-۱۰	-۱۳
-۱۵	-۹	-۱۴	-۸	-۱۱	-۷	-	-	-	-	-۴۱	-۹	-۱۴

تغییر درجه حرارت در مناطق مختلف تفاوت‌های چشمگیری را نشان می‌دهد (۲۳ و ۱۲). نتایج برخی مطالعات حاکی از آن است که تأثیر تغییرات اقلیمی بر افزایش دما عمده‌باشد لیکن بالا رفتن درجه حرارت شباهه بوده و به طور کلی دمای شب بیش از دمای روز تحت تأثیر پدیده تغییر اقلیم قرار خواهد گرفت (۱۳). با وجودیکه در مدل‌های گردش عمومی درجه حرارت‌های شب و روز به طور جداگانه برآورده شوند ولی در صورت بروز چنین پدیده‌ای تغییر الگوهای روزانه درجه حرارت به نوبه خود اثرات جدیدی بر رشد و نمو گیاهان به همراه خواهد داشت.

را تجربه خواهند کرد. همچنین افزایش درجه حرارت از غرب به شرق تشدید شده و در مناطق غربی کشور افزایش دمای کمتری را شاهد خواهیم بود.

افزایش درجه حرارت در اثر تغییرات آینده اقلیمی در غالب نقاط جهان پیش‌بینی شده و نتایج اجرای مدل‌های گردش عمومی بسته به نوع سناریوی تعریف شده در مدل نتایج مختلفی را ارائه داده‌اند. براساس این پیش‌بینی‌ها میانگین افزایش درجه حرارت در مقیاس جهانی برای سال ۲۰۵۰ میلادی در سناریوهای مختلف تغییر اقلیم از ۳/۵ تا ۵/۰ درجه سانتی گراد متغیر می‌باشد (۲۲) به علاوه شدت

می‌دهد که الگوی مکانی تغییرات بارش در سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی تا حد زیادی مشابه الگوی تغییرات درجه حرارت می‌باشد. بنابراین مناطقی که کاهش بارندگی بیشتری دارند با افزایش دمای بیشتری نیز موافق خواهند بود. بروز همزمان این دو پدیده بسیاری از شاخص‌های اگر و کلیماتیک را تحت تأثیر قرار داده و به دنبال آن واکنش‌های رشد و نمو گیاهان را نیز متأثر خواهد ساخت.

تأثیر تغییر اقلیم بر طول دوره خشکی

پدیده تغییر اقلیم با تأثیر بر درجه حرارت و نزولات، طول دوره خشکی را تحت تأثیر قرار خواهد داد که شدت این تأثیر بسته به میزان تغییرات فصلی دو متغیر اصلی تعیین کننده طول این دوره متفاوت می‌باشد. نتایج ارائه شده در قسمت‌های قبلی تغییر الگوهای فصلی درجه حرارت و بارندگی را در شرایط اقلیمی سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی برای اغلب ایستگاه‌های تحت بررسی در این مطالعه تأیید می‌کند، بنابراین انتظار می‌رود که طول دوره خشکی نیز در شرایط تغییر اقلیم طولانی تر گردد.

در جدول ۳ طول دوره خشکی ایستگاه‌های تحت مطالعه در شرایط فعلی و در شرایط تغییر اقلیم نشان داده شده است. نتایج حاکی از آن است که طول دوره خشکی در شرایط حاضر نیز در اغلب نقاط کشور بسیار طولانی می‌باشد و به طور کلی میانگین ۲۰۴ و انحراف معیار ۳۵ روزه برای این دوره در ۳۶ ایستگاه تحت بررسی نشان دهنده غالیت دوره خشکی در ایران است که در این میان گرگان دارای کوتاه‌ترین دوره خشکی (۱۴۱ روز) و بندرعباس شاهد طولانی‌ترین دوره خشکی (۲۸۹ روز) می‌باشد.

شرایط اقلیمی پیش‌بینی شده به وسیله مدل گردش عمومی نشانده‌نده طولانی تر شدن فصل خشکی در سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ در تمامی ایستگاه‌های تحت بررسی می‌باشد (جدول ۳).

پیش‌بینی طول فصل خشک در شرایط تغییر اقلیم به وضوح نشان دهنده طولانی تر شدن این دوره در کشور

نتایج پیش‌بینی شده توسط مدل‌های گردش عمومی کاهش بارندگی را نسبت به شرایط فعلی برای اکثر نقاط کشور تأیید می‌کند. جدول ۲ میزان تغییرات میانگین بارندگی ماهانه سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی نسبت به میانگین فعلی را برای ۳۶ ایستگاه مختلف کشور نشان می‌دهد.

براساس این نتایج شدت کاهش بارندگی در مناطق خشک و نیمه خشک کشور بارزتر از مناطق مرطوب می‌باشد. نتایج همچنین نشان میدهد که کاهش بارندگی در ماههای فصل پاییز و زمستان بیشتر از کاهش بارندگی در ماههای فصل بهار و تابستان (در مناطقی که دارای بارندگی تابستانه هستند) خواهد بود. براساس پیش‌بینی های بدست آمده از مدل‌های گردش عمومی متوسط کاهش بارندگی ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی به ترتیب ۸ و ۱۱ درصد، و برای ماههای فصل تابستان تقریباً ناچیز می‌باشد (علت این امر فقدان بارندگی تابستانه در اغلب ایستگاه‌های تحت بررسی است) لازم به ذکر است که مدل‌های گردش عمومی در برآورد خود معمولاً بدون توجه به میزان بارندگی ماهانه، میزان تغییر آن را پیش‌بینی خواهند کرد، بنابراین ممکن است حتی برای ماههایی از سال (نظیر تیر یا مرداد) که در اکثر نقاط ایران فاقد بارندگی می‌باشند نیز تغییراتی را پیش‌بینی کنند که بدون تردید مفهوم خاصی نداشته و باید از آنها صرف نظر کرد (۲). تغییر الگوهای بارش یکی از بارزترین پی‌آمدهای پدیده تغییر اقلیم در سراسر جهان می‌باشد، با این حال جهت تغییرات بسته به مناطق جغرافیائی مختلف متغیر است. برای مثال تغییرات پیش‌بینی شده بارش تقریباً در مورد تمامی مناطق قاره آمریکا و آسیا و بخشی از کانادا، آمریکا و استرالیا منفی بوده، در حالی که اغلب مناطق قاره اروپا تغییرات مثبتی را بصورت افزایش میزان نزولات سالانه تجربه خواهند کرد (۲۲). به طور کلی نتایج برآوردهای موجود حاکی از آن است که نقاط خشک و نیمه خشک جهان، خشک‌تر خواهند شد. نتایج این تحقیق نیز نشان

پی‌آمد های پدیده تغییر اقلیم است که بروز آن در بسیاری از نقاط جهان از جمله استرالیا (۱۶)، بخش هایی از آمریکا (۱۷) و چین (۱۴) گزارش شده است. شواهد حاکی از آن است که طولانی تر شدن فصل خشک به ویژه در عرض های جغرافیایی میانه بازتر خواهد بود (۱۸). با وجودی که گزارشات متعددی از بروز خشکی در مناطق استوایی و بخش های وسیعی از قاره آفریقا در شرایط اقلیمی آینده وجود دارد، ولی باید توجه داشته که این نوع خشکسالی تحت تأثیر پدیده های اقلیمی دیگری نظیر انسو بروز کرده و در واقع بیانگر شدن خشکی در طی فصل خشک می باشدند (۲۰).

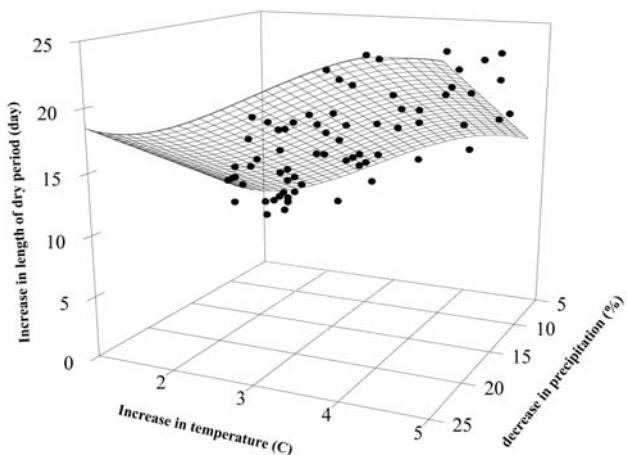
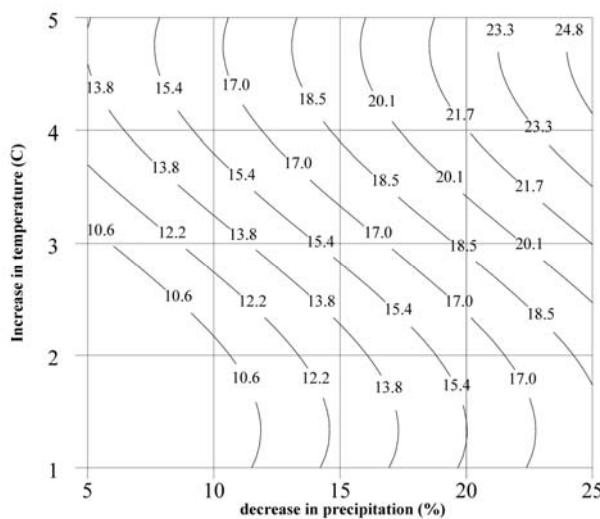
پیش بینی مدل گردش عمومی نشان داد که در شرایط تغییر اقلیم درجه حرارت و بارندگی در ایستگاه های تحت بررسی تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. بر این اساس به نظر می رسد که افزایش طول دوره خشک ناشی از تأثیر توام کاهش میزان نزولات و افزایش درجه حرارت باشد. به منظور بررسی تأثیر این دو متغیر بر تغییرات طول فصل خشک، از تکنیک آنالیز سطح عکس العمل استفاده شد. به این منظور داده های مربوط به تغییرات درجه حرارت و بارندگی در دو دوره پیش بینی یعنی سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی به طور توام در مقابل طول دوره خشکی مورد مطالعه قرار گرفت. سطح عکس العمل در مورد ایستگاه های تحت بررسی در شکل ۱ نشان داده شده است. همان گونه که مشاهده می شود طول فصل خشک تابع هر دو متغیر مؤثر بر آن می باشد، با این وجود تأثیر متغیرها بر افزایش طول فصل خشک مشابه نمی باشد. توجه به ایزو لاین ها (خطوط هم ارز) این وضعیت را به خوبی مشخص می سازد (شکل ۱). دنبال کردن ایزو لاین مربوط به ۱۵/۴ روز افزایش فصل خشک در این شکل نشان می دهد که برای مثال ۲۰ درصد کاهش بارندگی همراه با ۱ درجه سانتی گراد افزایش درجه حرارت، تأثیری مشابه با ۱۰ درصد کاهش بارندگی و ۷/۳ درجه سانتی گراد افزایش درجه حرارت بر تغییر طول فصل خشک خواهد داشت. به عبارت دیگر در برخی شرایط

جدول ۳: تاریخ شروع، تاریخ خاتمه و طول فصل خشک برای ایستگاه های تحت بررسی در شرایط فعلی و مقادیر پیش بینی شده برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی براساس نتایج حاصل از مدل گردش عمومی (تاریخ های مذکور در جدول شمسی است)

ایستگاه	تاریخ شروع		تاریخ خاتمه		طول فصل خشک (روز)
	فعلی	قبلی	فعلی	قبلی	
آبادان	۲۰۵۰ ۲۰۲۵	۲۰۵۰ ۲۰۲۵	۲۰۵۰ ۲۰۲۵	۲۰۵۰ ۲۰۲۵	۱۲/۱ ۱۲/۵
اراک	۲۵۱ ۲۲۲	۲۳۳ ۸/۲	۷/۲۷ ۷/۲۲	۱۱/۲۵ ۱۱/۲۵	۲/۱۴ ۲/۱۷
ازویه	۱۸۹ ۱۸۰	۱۷۶ ۸/۲۰	۸/۱۲ ۸/۱۶	۸/۸ ۸/۱۱	۲/۱۰ ۲/۱۷
اصفهان	۲۱۵ ۲۵۲	۱۹۱ ۸/۱۶	۸/۱۰ ۸/۵	۱/۱۷ ۱/۱۲	۱/۱۰ ۱۱/۲۶
اهواز	۲۶۴ ۲۰۴	۲۴۲ ۷/۱۲	۷/۲۷ ۷/۲	۱۱/۱۳ ۱۲/۱۵	۱۱/۲۰ ۱۲/۲۲
بانلسر	۲۱۳ ۲۴۶	۱۹۷ ۲۲۵	۷/۷ ۹/۲۸	۱۲/۱۵ ۹/۲۲	۱۲/۱۹ ۱/۲۶
بندرلنگه	۲۱۱ ۱۹۵	۱۸۸ ۷/۲	۹/۲۰ ۹/۲۷	۱۱/۱۷ ۱۱/۲۰	۱۱/۱۴ ۱۱/۱۴
بندرعباس	۲۱۰ ۲۸۹	۲۸۹ ۱۰/۱۶	۱۰/۱۲ ۱۰/۱۲	۱۲/۹ ۱۰/۷	۱۲/۱۷ ۱۲/۲۴
بوشهر	۲۸۴ ۲۶۵	۲۶۵ ۸/۱۵	۸/۹ ۸/۴	۱۱/۵ ۱۱/۱۱	۱۱/۱۵ ۱۱/۱۵
بریجند	۲۴۶ ۱۹۲	۲۲۷ ۸/۱۲	۸/۸ ۸/۱۰	۱/۱ ۱/۱	۱/۸ ۱/۴
تبریز	۱۷۲ ۲۲۵	۱۵۶ ۹/۱۲	۸/۱۰ ۸/۲۰	۳/۲۵ ۸/۲۶	۳/۲۵ ۱/۲۲
تربت حیدریه	۲۱۲ ۲۱۴	۲۱۴ ۹/۳	۸/۲۰ ۸/۲۰	۱/۱۴ ۱/۱۴	۱/۲۸ ۱/۲۸
تهران	۲۰۲ ۱۹۳	۲۰۲ ۸/۲۴	۸/۱۹ ۸/۱۶	۱/۲۶ ۸/۱۶	۲/۱ ۲/۷
خرم آباد	۲۲۲ ۲۱۳	۲۰۳ ۷/۲۰	۷/۱۶ ۷/۲۰	۱۲/۲۱ ۱۲/۲۰	۱/۳ ۱۲/۲۷
خوی	۱۹۷ ۱۸۸	۱۷۶ ۸/۱۶	۸/۱۱ ۸/۷	۳/۲۷ ۳/۲۷	۴/۱ ۴/۹
رامسر	۲۲۲ ۲۱۳	۲۰۳ ۷/۱۰	۷/۶ ۷/۶	۱۲/۳ ۷/۱	۱۲/۹ ۱۲/۱۴
رشت	۱۹۸ ۱۹۱	۱۸۱ ۶/۱۶	۶/۱۱ ۶/۱۱	۱۲/۱ ۶/۷	۱۲/۵ ۱۲/۱۱
زابل	۲۷۷ ۲۶۵	۲۴۲ ۹/۱۹	۹/۱۳ ۹/۱۳	۱۲/۲۷ ۹/۸	۱/۴ ۱/۱۲
زاهدان	۲۷۹ ۲۶۵	۲۵۴ ۹/۲۴	۹/۱۸ ۹/۱۴	۱۲/۲۱ ۹/۱۴	۱/۶ ۱/۶
زنگان	۱۹۰ ۱۸۱	۱۶۹ ۸/۲۳	۸/۱۸ ۸/۱۲	۲/۱۶ ۲/۱۶	۲/۲۲ ۲/۲۸
سیروز	۲۲۶ ۲۱۶	۲۰۴ ۹/۴	۸/۲۰ ۸/۲۵	۱/۲۴ ۱/۲۴	۱/۳۰ ۲/۶
سقز	۲۳۶ ۲۲۹	۲۲۰ ۱۲/۳۰	۱۲/۲۷ ۱۲/۲۷	۵/۷ ۵/۷	۵/۱۱ ۵/۱۶
سمنان	۲۰۷ ۱۹۴	۱۸۲ ۸/۲۹	۸/۲۳ ۸/۲۸	۲/۶ ۲/۶	۲/۲۱ ۲/۲۱
سنندج	۱۸۲ ۱۷۲	۱۶۴ ۷/۱۵	۷/۱۱ ۷/۸	۱۲/۲۰ ۷/۸	۱۲/۲۴ ۱۳/۰
شاہرود	۲۰۳ ۱۹۴	۱۸۱ ۹/۵	۸/۲۰ ۸/۲۴	۲/۱۵ ۱/۱۷	۲/۲۸ ۱/۲۶
شهرکرد	۲۲۲ ۲۱۵	۲۰۷ ۸/۲۴	۸/۲۰ ۸/۱۷	۱/۲۱ ۱/۱۷	۱/۲۶ ۱/۲۶
شیروان	۲۵۲ ۲۴۲	۲۲۹ ۷/۲۵	۷/۱۰ ۷/۱۳	۱۱/۱۹ ۱۱/۱۹	۱۱/۲۴ ۱۱/۳۰
قرمیان	۱۸۴ ۱۷۴	۱۶۷ ۸/۱۵	۸/۱۰ ۸/۷	۲/۲۱ ۱۶۲	۲/۲۵ ۲/۲۵
کاشان	۲۴۱ ۲۲۰	۲۱۹ ۹/۶	۹/۱۱ ۸/۲۲	۷/۱۰ ۷/۱	۱/۱۶ ۱/۲۴
کرمان	۲۴۸ ۲۲۵	۲۲۴ ۹/۱۳	۹/۸ ۹/۴	۱/۱۱ ۱/۱۱	۱/۱۹ ۱/۲۶
کرمانشاه	۱۹۴ ۱۸۵	۱۷۷ ۸/۱۵	۸/۱۰ ۸/۷	۲/۶ ۲/۶	۲/۱۰ ۲/۱۵
گرگان	۱۷۷ ۱۸	۱۴۱ ۷/۱۵	۷/۱۰ ۷/۷	۲/۱۱ ۲/۱۱	۲/۱۷ ۲/۱۷
مشهد	۳۲۱ ۲۰۰	۱۹۷ ۹/۵	۸/۲۹ ۸/۲۵	۱/۲۰ ۱/۲۰	۲/۶ ۲/۱۳
همدان	۱۸۴ ۱۷۴	۱۶۵ ۸/۱۶	۸/۱۰ ۸/۵	۲/۱۵ ۲/۲۱	۲/۲۵ ۲/۲۵
پزد	۲۴۷ ۲۲۳	۲۲۰ ۶/۱۵	۶/۸ ۶/۸	۱۰/۱۳ ۱۰/۱۳	۱۰/۲۸ ۱۰/۲۸

است به طوری که میانگین طول دوره خشک در سالهای ۲۰۵۰ و ۲۰۰ میلادی به ترتیب به ۲۱۴ و ۲۲۳ روز افزایش خواهد یافت. نتایج همچنین حاکی از آن است که افزایش طول دوره خشک هم به دلیل تسريع در شروع و هم ناشی از تأخیر در خاتمه این فصل است. البته به نظر می رسد که در اکثر ایستگاه های تحت بررسی تأثیر تغییر اقلیم بر شروع زودتر فصل خشک بیش از تأثیر این پدیده بر خاتمه دیرتر این فصل می باشد.

طولانی تر شدن دوره خشکی یکی از مهمترین

شکل ۱: نمودار سطح عکس‌العمل مربوط به رابطه تغییرات طول فصل خشک در پاسخ به تغییرات درجه حرارت و بارندگی در شرایط تغییر اقلیم برای ایستگاه‌های تحت بررسی، خطوط هم ارز (ایزوکلین) نیز نشان داده شده است.

کاسته خواهد شد و شدت این تغییرات بسته به موقعیت منطقه متفاوت می‌باشد. شدت تغییر درجه حرارت و بارندگی در کشور الگوی مکانی تقریباً مشابهی داشته و دامنه آنها از شمال به جنوب و از غرب به شرق افزایش می‌یابد. از آنجا که کلیه شاخص‌های اقلیمی کشاورزی به نحوی با درجه حرارت و نزولات مرتبط هستند بدیهی است که در صورت تحقق تغییرات پیش‌بینی شده درجه حرارت و بارندگی، بسیاری از شاخص‌های اقلیمی نیز تحت تأثیر قرار خواهند گرفت که طول فصل خشک یکی از مهم‌ترین آنها است. یافته‌های این پژوهش نشان داد که طول دوره خشکی در تمامی ایستگاه‌های تحت بررسی در شرایط تغییر اقلیم افزایش یافته و به عبارت دیگر مناطق خشک کشور خشک‌تر خواهند شد و این رویدادی است که وقوع آن در بسیاری از مناطق جهان نیز پیش‌بینی شده است. بدیهی است که تحقق این شرایط تأثیر قابل توجهی بر نظام‌های زراعی و بهویژه نظام‌های تولید محصولات دیم کشور خواهد داشت، مطالعه این تأثیر و یافتن راهکارهای سازگاری از اولویت های پژوهشی در زمینه تغییر اقلیم می‌باشد.

افزایش طول فصل خشکی عمدها به دلیل کاهش نزولات و در برخی شرایط ناشی از افزایش درجه حرارت بوده است (شکل ۱).

نتایج بدست آمده از این تحقیق تأییدی بر خشک‌تر شدن مناطق خشک در شرایط تغییر اقلیم است که در بسیاری از مطالعات انجام شده در نقاط مختلف جهان نیز به اثبات رسیده است (۱۹).

محققین اعتقاد دارند که افزایش طول دوره خشکی با تأثیر بر رطوبت قابل استفاده خاک رشد و تولید گیاهان زراعی را تحت تأثیر قرار خواهند داد (۲۴). برای مثال نتایج مطالعات انجام شده در آمریکا نشان داده است که در منطقه موسوم به کمربند ذرت، حتی در شرایط انجام آبیاری نیز طولانی‌تر شدن فصل خشک باعث کاهش عملکرد ذرت می‌شود (۶) به طوری که براساس پیش‌بینی‌های انجام شده در شرایط اقلیمی سال ۲۰۶۰ میلادی کمربند ذرت نسبت به وضعیت فعلی خود در حدود ۵۰ کیلومتر جابجا خواهد شد. نتایج این تحقیق نشان داد که به طور کلی درجه حرارت کشور در اثر پدیده تغییر اقلیم بالا رفته و از میزان نزولات

منابع

- ۱- کوچکی ع. و م نصیری. ۱۳۷۰. اکولوژی گیاهان زراعی: روابط گیاهان و محیط. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ۲- نصیری م. وع کوچکی. ۱۳۸۵. آنالیز شاخصهای اگروکلیماتیک ایران در شرایط تغییر اقلیم. پژوهش‌های زراعی ایران. ۴ (۱): ۱۶۹-۱۸۲.
- ۳- Allan, R. J., 2000. ENSO and climatic variability in the last 150 years. In: Diaz, H.F. and V. Markgraf. (Eds.). El Niño and the Southern Oscillation: Multiscale Variability, Global and Regional Impacts. Cambridge University Press, Cambridge, UK. pp. 3-56.
- ۴- Carson, D. J. 1999 Climate modelling: achievements and prospects. Quarterly Journal of Royal Meteorological Society. 125: 1-28.
- ۵- Dinar, A., R. Mendelsohn, R. E. Evenson, J. Parikh, A. Sanghi, K. Kumar, J. McKinsey and S. Lonergan. 1998. Measuring the Impact of Climate Change on Indian Agriculture. World Bank Technical Paper 402. Washington, D.C.
- ۶- Easterling, W. E., A. Weiss, C. J. Hays and L.O., Mearns. 1998. Spatial scales of climate information for simulating wheat and maize productivity: the case of the US Great Plains. Agricultural and Forest Meteorology. 90: 51-63.
- ۷- Edwards, D. C. and T. B. McKee. 1997. Characteristics of 20th Century drought in the United States at multiple time scales. Climatology Report Number 97-2, Colorado State University, Fort Collins, Colorado.
- ۸- Giorgi, F. and L. O. Mearns. 1991. Approaches to the simulation of regional climate change: a review. Rev. Geophys. 29: 191-216.
- ۹- Hammer, G. L., and N. Nicholls. 1996. Managing for climate variability: the role of seasonal climate forecasting in improving agricultural systems. In: Proc. Second Australian Conference on Agricultural Meteorology. Bureau of Meteorology, Commonwealth of Australia, Melbourne, Australia. pp. 19-27.
- ۱۰- Hill, H. S. J., D. B. Butler, S. W. Fuller, G. L. Hammer, , D. P. Holzworth, H. A. Love, H. Meinke, J. W. Mjelde, J. Park and W. Rosenthal. 2001. Effects of seasonal climate variability and the use of climate forecasts on wheat supply in the US, Australia and Canada. American Society of Agronomy, Special Publication 'Impact of El Niño and Climatic Variability on Agriculture'. pp. 101-123.
- ۱۱- IPCC 1996 Summary for policy makers. In: Houghton et al. d. J. T. (Eds.). Climate change 1995—the science of climate change. The Second Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change: Contribution of Working Group I . Cambridge University Press.
- ۱۲- Intergovernmental Panel on Climate Change. 2001. Summary for Policymakers, A Report of Working Group 1 of the Intergovernmental Panel on Climate Change. pp. 2-17.
- ۱۳- Karl, T. R., N. Nicholls and J. Gregory. 1997. The coming climate. Scientific American, May. pp. 78-83.
- ۱۴- Lin, E. D., H. X. Zhang and J. H. Wang. 1997. Simulation of global climate change impact on China's agriculture.. China Agricultural Press, Beijing. pp. 54-87
- ۱۵- Moen, T.N., Kaiser, H.M., Riha, S.J., 1994. Regional yield estimation using a crop simulation model: concepts, methods and validation. Agricultural Systems 46, 79-92.
- ۱۶- Nicholls, N. 2000. Impediments to the use of climate predictions. In: Hammer, G.L., N. Nicholls, C. Mitchell. (Eds.). Applications of Seasonal Climate Forecasting in Agricultural and Natural Ecosystems: The Australian Experience. Kluwer, Dordrecht, The Netherlands. pp. 309-327.
- ۱۷- NDMC.1998b.Predicting drought.Available online at: <http://enso.unl.edu/ndmc/enigma/predict.htm>.
- ۱۸- Reilly, J. 1995. Climate Change and Global Agriculture: Recent Findings and Issues. American Journal of Agricultural Economics. 77: 727-33.
- ۱۹- Reilly, J., N. Hohmann and S. Kane. 1994. Climate Change and Agricultural Trade: Who Benefits, Who Loses? Global Environmental Change 4 (1): 24-36.
- ۲۰- Ropelewski, C. F. and M.S Halpert. 1996. Quantifying southern oscillation: precipitation relationships. Journal of Climate. 9: 1043-1059.
- ۲۱- Rosenzweig, C., J. T. Ritchie, J. W. Jones, G.Y. Tsuji and P. Hildebrand. 1995. Climate Change and Agriculture: Analysis of Potential International Impacts. ASA Spec. Publ. No. 59, American Society of Agronomy, Madison, WI. 382 pp.
- ۲۲- Saunders, M. A. 1999. Earth's future climate. Philosophical Transactions of the Royal Society London. 357: 3459-3480
- ۲۳- Saunders, M. A. 1998. Global warming: the view in 1998. Beneld Greig Hazard Research Centre Report, University College London.
- ۲۴- Wheaton, E. E. 1994. Impacts of a Variable and Changing Climate on the Canadian Prairie Provinces: A Preliminary Integration and Annotated Bibliography. SRC Publication No. E-2900-7-E-93. Saskatchewan Research Council, Saskatoon.

Climate indices of Iran under climate change

A. Koocheki, M. Nassiri, Gh. A. Kamali¹

Abstract

Global warming will affect all climatic variables and particularly rainfall patterns. The purpose of present investigation was to predict climatic parameters of Iran under future climate change and to compare them with the present conditions. For this reason, UKMO General Circulation Model was used for the year 2025 and 2050. By running the model, minimum and maximum monthly temperature and also maximum monthly rainfall for the representative climate stations were calculated and finally the effects of climate change on these variables based on pre-determined scenarios was evaluated. The results showed that averaged over all stations, mean temperature increase for spring in the year 2025 and 2050 will be 3.1 and 3.9, for summer 3.8 and 4.7, for autumn 2.3 and 3 and for winter 2.0 and 2.4 °C, respectively. This increase will be more pronounced from North to the South and from East to the West parts of the country. Mean decrease in autumn rainfall for the target years of 2025 and 2050 will be 8 and 11 percent, respectively. This decrease is negligible for summer months. Length of dry season for the years 2025 and 2050 will be increased, respectively up to 214 and 223 days due to combined effects of increased temperature and decreased rainfall.

Keywords: Climate change, rainfall, temperature, length of dry season.

1- Contributions from Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad and Iran Meteorological Organization.